

ภาคผนวก ข.

อนุญาโตตุลาการ

สำหรับสถาบันอนุญาโตตุลาการนั้นมีอยู่หลายสถาบันทั้งสถาบันอนุญาโตตุลาการของประเทศไทยได้แก่สถาบันอนุญาโตตุลาการของสำนักงานศาลยุติธรรม และสำหรับสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศก็มีอยู่หลากหลายสถาบัน เช่น International Centre for Dispute Resolution (ICDR) ซึ่งเป็นอนุญาโตตุลาการแผนกระหว่างประเทศของ American Arbitration Association (AAA), International Chamber of Commerce (ICC), The London Court of International Arbitration (LCIA), Singapore International Arbitration Centre (SIAC), Australian Centre for International Commercial Arbitration (ACICA), และ The Korea Commercial Arbitration Board (KCAB) เป็นต้น

อย่างไรก็ตามแต่ละสถาบันอนุญาโตตุลาการก็มีข้อบังคับเป็นของตนเอง และในภาพรวมข้อบังคับของทุกสถาบันจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยคู่สัญญาสามารถที่จะเลือกใช้สถาบันอนุญาโตตุลาการใดก็ได้ตามความสมัครใจ

สำหรับการศึกษาในหัวข้อนี้จะศึกษาถึงการเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ การเลือกใช้กฎหมายของอนุญาโตตุลาการ และผลของคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการในแต่ละสถาบัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สถาบันอนุญาโตตุลาการ

1.1 International Centre for Dispute Resolution (ICDR)¹

International Centre for Dispute Resolution (ICDR) ซึ่งเป็นอนุญาโตตุลาการแผนกระหว่างประเทศของ American Arbitration Association (AAA) ได้จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1996 ICDR มีสัญญาความร่วมมือเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการกับ 62 สถาบัน ใน 43 ประเทศ ทั่วโลก และมีสำนักงานอยู่ที่เมืองดับลิน (Dublin) ประเทศไอร์แลนด์ (Ireland) และเมืองแม็กซิโกซิตี ประเทศแม็กซิโก

¹ American Arbitration Association, "International Dispute Resolution," <http://www.adr.org/about_icdr>, 6 February 2008.

1) การเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ ICDR

สำหรับสถาบัน ICDR นั้น มีข้อบังคับที่เกี่ยวกับการไกล่เกลี่ย และอนุญาโตตุลาการอยู่ในฉบับเดียวกัน

โดยการเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ ICDR ได้ถูกกำหนดไว้ใน International Dispute Resolution Rules ในส่วนของ International Arbitration Rules ข้อ 2 และ 3

- ข้อ 2 (1) กำหนดให้ผู้เรียกร้อง (Claimant) ยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือไปยัง สำนักเลขาธิการ (Administrator) และให้ส่งไปยังผู้ถูกเรียกร้อง (Respondent) ด้วย โดยกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการจะถือเอาวันที่สำนักเลขาธิการได้รับคำร้องเป็นวันเริ่มต้น

- ข้อ 3 (1) กำหนดให้ผู้ถูกเรียกร้องยื่นคำคัดค้านคำร้องขอ ข้อเรียกร้องแย้ง (Statement of Defense and Counterclaim) ภายใน 30 วันนับจากวันเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาให้กับสำนักเลขาธิการ

ดังนั้น หากแอลจีไทยประสงค์ที่จะใช้สถาบัน ICDR ระวังข้อพิพาท แอลจีไทยจะต้องดำเนินการตามข้อ 2 (1) สำหรับกรณีที่แอลจีไทยเป็นผู้เรียกร้อง หรือดำเนินการตามข้อ 3 (1) สำหรับกรณีที่แอลจีไทยเป็นผู้ถูกเรียกร้อง

2) การเลือกใช้กฎหมายของ ICDR

ข้อ 28 (1) ของ International Dispute Resolution Rules กำหนดว่าคณะอนุญาโตตุลาการ (Tribunal) จะนำหลักกฎหมายที่คู่พิพาทตกลงกันนำมาบังคับกับเนื้อหาแห่งข้อพิพาท ในกรณีที่ไม่มีข้อตกลงดังกล่าวคณะอนุญาโตตุลาการจะนำหลักกฎหมายที่คณะอนุญาโตตุลาการเห็นว่าเหมาะสมมาใช้บังคับ

ดังนั้น ในการเลือกใช้กฎหมายของ ICDR จะเลือกใช้กฎหมายตามที่คู่พิพาท ตกลงกันก่อน ถ้าไม่มีการตกลงกันดังกล่าว ICDR ก็จะใช้ดุลพินิจในการเลือกใช้กฎหมาย

3) ผลของคำชี้ขาดของ ICDR

คณะอนุญาโตตุลาการทำคำชี้ขาดเป็นลายลักษณ์อักษรในทันที และคำชี้ขาดดังกล่าวถือว่าเป็นที่สุดและจะผูกพันคู่พิพาท ซึ่งคู่พิพาทจะต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดโดยไม่ชักช้า ตามข้อ 27 (1)

อย่างไรก็ตาม โดยปกติคำชี้ขาดนี้จะมีผลบังคับในรัฐที่ทำการพิจารณาข้อพิพาท และรัฐที่เป็นคู่พิพาทเท่านั้น

1.2 International Chamber of Commerce (ICC)²

สถาบันอนุญาโตตุลาการของ ICC ได้แก่ ICC International Court of Arbitration หรือ ICC Arbitration ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1923 มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ประเทศฝรั่งเศส สมาชิกของอนุญาโตตุลาการมาจาก 88 ประเทศ และในปี ค.ศ. 2006 ได้มีการพิจารณาข้อพิพาทต่าง ๆ ใน 52 ประเทศทั่วโลก

1) การเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ ICC Arbitration

ข้อ 4 (1) กำหนดให้คู่พิพาทยื่นคำร้องขอต่อสำนักเลขาธิการ หลังจากนั้นสำนักงานเลขาธิการจะแจ้งไปยังผู้เรียกร้องและผู้ถูกเรียกร้องถึงการได้รับคำร้องขอและวันที่ได้รับคำร้องขอ โดยวันที่สำนักเลขาธิการได้รับคำร้องเป็นวันเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา ตามข้อ 4 (2)

ภายใน 30 วันนับจากวันที่ได้รับคำร้องขอจากสำนักเลขาธิการ ผู้ถูกเรียกร้องจะต้องทำคำคัดค้านคำร้องขอ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 5 (1)

หากแอลจีไทยประสงค์ที่จะใช้ ICC ระวังข้อพิพาทก็สามารถทำได้ เนื่องจาก ICC ไม่ได้ห้ามให้บริษัทที่มีสถานะต่างดาวเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของตน

2) การเลือกใช้กฎหมายของ ICC Arbitration

ตามข้อบังคับของ ICC Arbitration นี้คู่พิพาทมีเสรีภาพที่จะตกลงกันเกี่ยวกับหลักกฎหมายที่คณะอนุญาโตตุลาการจะนำมาใช้บังคับกับเนื้อหาแห่งข้อพิพาทในกรณีที่ไม่มีข้อตกลงดังกล่าว คณะอนุญาโตตุลาการสามารถนำหลักกฎหมายที่คณะอนุญาโตตุลาการเห็นว่าเหมาะสมมาใช้บังคับได้ ตามข้อ 17 (1)

3) ผลของคำชี้ขาดของ ICC Arbitration

คณะอนุญาโตตุลาการจะทำคำชี้ขาดภายใน 6 เดือนนับจากคณะอนุญาโตตุลาการหรือคู่พิพาทคนสุดท้ายได้ลงนามในกรอบข้อตกลงในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ตามข้อ 24 และคำชี้ขาดทุก ๆ ฉบับมีผลผูกพันคู่พิพาทโดยการตกลงมอบข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อบังคับของ ICC Arbitration นี้ คู่พิพาทจะต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดโดยไม่ชักช้า นอกเหนือจากนั้นตามข้อบังคับของ ICC Arbitration ให้ถือว่าคู่พิพาทได้สละสิทธิในการดำเนินการด้วยวิธีการอื่นใด ตราบเท่าที่การสละสิทธินี้สามารถทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามความในข้อ 28 (6)

² International Court of Arbitration, "Why ICC Arbitration?," <<http://www.iccwbo.org/court/arbitration/id5256/index.html>>, 6 February 2008.

1.3 The London Court of International Arbitration (LCIA)³

LCIA ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 5 เมษายน ค.ศ. 1883 โดย the Court of Common Council of the City of London เดิม LCIA มีชื่อว่า The City of London Chamber of Arbitration และต่อมาในปี ค.ศ. 1903 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น London Court of Arbitration และในปี ค.ศ. 1981 ได้เปลี่ยนมาใช้ชื่อ The London Court of International Arbitration (LCIA) จนถึงปัจจุบัน

LCIA มี Users' Councils จำนวน 1,500 สมาชิกจาก 79 ประเทศ เช่น The European Users' Council, The Arab Users' Council, The North American Users' Council, The Latin-American and Caribbean Users' Council, The Asia-Pacific Users' Council และ The African Users' Council เป็นต้น โดย LCIA นั้นมีสำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร

1) การเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ LCIA

การเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ LCIA นั้น ผู้เรียกร้องจะต้องยื่นคำร้องไปยังนายทะเบียนของ LCIA และผู้ถูกเรียกร้องจะต้องยื่นคำคัดค้านคำร้องไปยังนายทะเบียนของ LCIA ภายใน 30 วัน โดย LCIA จะถือว่าวันที่นายทะเบียนของ LCIA ได้รับคำร้องเป็นวันเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา ตามข้อ 1 และข้อ 2 ของข้อบังคับ LCIA

แอลจีไทยสามารถใช้ LCIA ระบุข้อพิพาทได้ เนื่องจาก LCIA ไม่ได้ห้ามให้บริษัทที่มีสัญชาติของต่างประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกของ LCIA เข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ LCIA แต่อย่างใด

2) การเลือกใช้กฎหมายของ LCIA

คู่พิพาทสามารถกำหนดกฎหมายที่จะใช้ในการพิจารณาได้ และในกรณีที่คู่พิพาทไม่ได้ตกลงกฎหมายที่ใช้พิจารณาเอาไว้ คณะอนุญาโตตุลาการมีดุลยพินิจในการเลือกใช้กฎหมายตามที่เห็นสมควรได้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 14

3) ผลของคำชี้ขาดของ LCIA

คำชี้ขาดของ LCIA จะผูกพันคู่พิพาท และถือเป็นที่สุด โดยนอกเหนือจากนั้นตามข้อบังคับของ LCIA ให้ถือว่าคู่พิพาทได้สละสิทธิในการดำเนินการด้วยวิธีการอื่นใด ตราบเท่าที่การสละสิทธินี้สามารถทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามความในข้อ 26.9

³ The London Court of International Arbitration, "History of the LCIA," <<http://www.lcia-arbitration.com/>>, 6 February 2008.

1.4 Singapore International Arbitration Centre (SIAC)⁴

SIAC ได้จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1991 เพื่อทำการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศ โดย SIAC ได้มีการแก้ไขข้อบังคับถึง 3 ครั้ง โดยข้อบังคับล่าสุดได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2007

1) การเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ SIAC

การเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ SIAC นั้น ผู้เรียกร้องจะต้องยื่นคำร้องให้กับนายทะเบียนโดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อ 3 ตามข้อบังคับของ SIAC จะถือว่าวันที่นายทะเบียนได้รับคำร้องเป็นวันเริ่มต้นของกระบวนการพิจารณา และผู้ถูกเรียกร้องจะต้องยื่นคำคัดค้านคำร้องภายใน 14 วัน นับจากวันที่ได้รับคำร้อง ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 4

ทั้งนี้ แอลจีไทยสามารถใช้ SIAC ระงับข้อพิพาทได้ เนื่องจาก SIAC ก็ไม่ได้ห้ามให้บริษัทที่มีสัญชาติของต่างประเทศเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ SIAC เช่นเดียวกับกับ LCIA

2) การเลือกใช้กฎหมายของ SIAC

ตามข้อ 32 กำหนดว่าเมื่อกระบวนการพิจารณาได้ทำขึ้นที่ประเทศสิงคโปร์ กฎหมายที่ใช้ในกระบวนการพิจารณาได้แก่ The International Arbitration Act (Chapter 143A, 2002 Ed, Statutes of the Republic of Singapore) หรือฉบับแก้ไขของกฎหมายฉบับนี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่ออกมาใช้แทนกฎหมายฉบับนี้

3) ผลของคำชี้ขาดของ SIAC

คำชี้ขาดของ SIAC จะผูกพันคู่พิพาท และถือเป็นที่สุดในวันที่คำชี้ขาดได้ถูกทำขึ้น โดยคู่พิพาทจะต้องปฏิบัติตามโดยไม่ชักช้า (ข้อ 27.8)

1.5 Australian Centre for International Commercial Arbitration (ACICA)⁵

ACICA ได้จัดตั้งขึ้นในปี 1985 โดย ACICA มีความตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือด้านอนุญาโตตุลาการกับสถาบันอนุญาโตตุลาการต่าง ๆ มากกว่า 30 ความตกลง

1) การเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ ACICA

⁴ Singapore International Arbitration Centre, "About us," <<http://www.siac.org.sg/aboutus.htm>>, 6 February 2008.

⁵ Australian Centre for International Commercial Arbitration, "About ACICA," <<http://www.acica.org.au/about.html>>, 6 February 2008.

สำหรับการเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ ACICA นั้น ผู้เรียกร้องจะต้องยื่นคำร้องไปยัง ACICA จำนวน 2 ฉบับหรือตามจำนวนที่ ACICA ร้องขอ และผู้เรียกร้องจำต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในข้อบังคับของ ACICA และกระบวนการพิจารณาจะเริ่มต้นในวันที่ ACICA ได้รับคำร้องหรือได้รับค่าธรรมเนียม แล้วแต่ว่ากรณีไหนจะเกิดขึ้นหลังสุด (ข้อ 4) ภายใน 30 วันนับจากวันที่ผู้ถูกเรียกร้องได้รับคำร้อง ผู้ถูกเรียกร้องจะต้องทำคำคัดค้านคำร้องไปยัง ACICA จำนวน 2 ฉบับหรือตามจำนวนที่ ACICA ร้องขอ (ข้อ 5)

ดังนั้น แอลจีไทยย่อมสามารถที่จะใช้ ACICA ระบุข้อพิพาทได้ เนื่องจากข้อบังคับของ ACICA ไม่ได้ห้ามให้บริษัทที่มีสัญชาติของต่างประเทศเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ ACICA

2) การเลือกใช้กฎหมายของ ACICA

คู่พิพาทสามารถกำหนดกฎหมายที่จะใช้ในการพิจารณาได้ และในกรณีที่คู่พิพาทไม่ได้ตกลงกฎหมายที่ใช้พิจารณาเอาไว้ คณะอนุญาโตตุลาการมีดุลยพินิจในการเลือกใช้กฎหมายตามที่เห็นสมควรได้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 34

3) ผลของคำชี้ขาดของ ACICA

คำชี้ขาดของ ACICA จะผูกพันคู่พิพาท และถือเป็นที่สุดในวันที่คำชี้ขาดได้ถูกทำขึ้น โดยคู่พิพาทจะต้องปฏิบัติตามโดยไม่ชักช้า (ข้อ 33.2)

1.6 The Korea Commercial Arbitration Board (KCAB)⁶

KCAB ได้จัดตั้งในปี ค.ศ. 1996 มีสำนักงานอยู่ที่กรุงโซล (Seoul) และเมืองปูซาน (Pusan) โดย KCAB เป็นสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศที่เป็นหน่วยงานในการระงับข้อพิพาททางการค้า นอกจากนั้นเกาหลีได้ลงนามและให้สัตยาบันในความตกลงขององค์การสหประชาชาติกล่าวคือ The U.N. Convention on Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards และ KCAB เองก็ได้ลงนามในความตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือ ด้านอนุญาโตตุลาการมากกว่า 30 ความตกลง ทำให้ KCAB เป็นสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศที่น่าสนใจอีกสถาบันหนึ่ง

1) การเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของ KCAB

⁶ The Korea Commercial Arbitration Board (KCAB), "About KCAB," <http://www.kcab.or.kr/jsp/kcab_eng/kcab/kcab_01.jsp>, 6 February 2008.

ตามข้อ 10 (1) และ (2) ของ Arbitration Rules of KCAB กำหนดให้ผู้ที่ต้องการเสนอข้อพิพาทให้ KCAB ระบุว่าข้อพิพาทจะต้องยื่นคำร้อง และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กับนายทะเบียน และเมื่อนายทะเบียนได้รับคำร้องแล้วจะทำการตรวจสอบความถูกต้องโดยทันที หลังจากนั้นนายทะเบียนจะมีหนังสือไปยังคู่กรณีทั้งสอง ซึ่งถือกระบวนการพิจารณาได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว (ข้อ 11 (1) และ (2))

อย่างไรก็ตามเมื่อผู้ถูกเรียกกร้องได้รับหนังสือจากนายทะเบียนแล้วจะต้องยื่นคำคัดค้านคำร้องให้กับนายทะเบียนภายใน 15 วัน สำหรับกรณีอนุญาโตตุลาการในประเทศ หรือ 30 วัน กรณีอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ (ข้อ 12)

2) การเลือกใช้กฎหมายของ KCAB

ตาม Arbitration Rules of KCAB ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับกฎหมายที่อนุญาโตตุลาการจะนำมาใช้ในการระงับข้อพิพาทเอาไว้ แต่ใน Arbitration Law of Korea มาตรา 29 นั้น กำหนดว่าคู่พิพาทสามารถกำหนดกฎหมายที่จะใช้ในการพิจารณาได้ และในกรณีที่คู่พิพาทไม่ได้ตกลงกฎหมายที่ใช้พิจารณาเอาไว้ คณะอนุญาโตตุลาการจะใช้กฎหมายของเกาหลี เว้นแต่จะมีกรณีการขัดกันของกฎหมาย

3) ผลของคำชี้ขาดของ KCAB

ผลคำชี้ขาดของ KCAB นั้นจะมีผลผูกพันคู่กรณีเช่นเดียวกับคำพิพากษาของศาล (Arbitration Law of Korea มาตรา 35) และเมื่อมีคำร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจ ศาลย่อมบังคับตามคำชี้ขาดนั้น (Arbitration Law of Korea มาตรา 37)

สำหรับคำชี้ขาดที่ได้ทำขึ้นในเกาหลีนั้นยอมที่จะมีผลบังคับใช้ในเกาหลี (Arbitration Law of Korea มาตรา 38) และสำหรับคำชี้ขาดที่ได้ทำขึ้นในต่างประเทศนั้นศาลที่มีเขตอำนาจจะบังคับให้ก็ต่อเมื่อคำชี้ขาดนั้นอยู่ในบังคับของ The U.N. Convention on Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards 1958 (Arbitration Law of Korea มาตรา 39 (1)) แต่ในกรณีไม่สามารถบังคับตามมาตรา 39 (1) ได้ก็ให้นำบทบัญญัติของมาตรา 203, 476 (1) และ 477 ของ Civil Procedure Act มาบังคับใช้โดยอนุโลม

1.7 สถาบันอนุญาโตตุลาการของไทย⁷

⁷ สถาบันอนุญาโตตุลาการ, <<http://www.judiciary.go.th/adro/sub/tai/th/index.php>>, วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551.

สถาบันอนุญาโตตุลาการ จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2533 เดิมใช้ชื่อว่า สำนักงานอนุญาโตตุลาการ เป็นหน่วยงานระดับกอง สังกัดสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ต่อมาเมื่อมีการแยกศาลยุติธรรมออกจากกระทรวงยุติธรรม ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2543 โดยศาลยุติธรรมมีประธานศาลฎีกาเป็นผู้นำของศาลยุติธรรม และมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บริหารสำนักงานศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการอิสระ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำให้ในปัจจุบันสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นกลุ่มงานสังกัดอยู่ในสำนักกระบวนพิจารณา สำนักงานศาลยุติธรรม มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

- ดำเนินการส่งเสริมและประสานงานการดำเนินการระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์โดยการประนีประนอมข้อพิพาทและการอนุญาโตตุลาการ

- เป็นฝ่ายเลขานุการให้แก่คณะอนุญาโตตุลาการ ในระหว่างการดำเนินกระบวนการพิจารณา เช่น เตรียมห้องประชุม การประสานวันว่างเพื่อนัดพร้อมทุกฝ่าย การบันทึกคำพยาน การสรุปประเด็น คำนวณข้อกฎหมาย คำพิพากษาศาลฎีกาหรืออื่น ๆ เพื่อทำความเข้าใจประกอบการพิจารณาทำคำชี้ขาด

- ดำเนินการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากการทำธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

- ดำเนินการขึ้นทะเบียนอนุญาโตตุลาการและผู้ประนีประนอมข้อพิพาท

- ดำเนินการอนุญาโตตุลาการที่ศาลส่งมา

- ให้คำปรึกษาและความเห็น เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการ

- ปฏิบัติงานร่วมกับ หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1) การเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสถาบันอนุญาโตตุลาการ

ข้อบังคับสำนักงานศาลยุติธรรมว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ 2540 กำหนดให้ผู้เรียกร้องเสนอข้อพิพาทของตนเป็นหนังสือ เพื่อส่งให้ผู้คัดค้าน และอนุญาโตตุลาการ และเมื่อผู้คัดค้านจะต้องทำข้อคัดค้านและข้อเรียกร้องแย้ง (ถ้ามี) ไปยังผู้เรียกร้องและอนุญาโตตุลาการภายใน 15 วันนับจากวันที่ผู้คัดค้านได้รับสำเนาคำเสนอข้อพิพาท (ข้อ 6 และข้อ 8)

ตามข้อบังคับสำนักงานศาลยุติธรรมว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ 2540 และพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 นั้น ไม่ได้ห้ามให้คนต่างด้าวเข้าสู่การระงับข้อพิพาทโดยสถาบันอนุญาโตตุลาการ ดังนั้น แอลจีไทยก็ย่อมที่จะสามารถเข้าสถาบันอนุญาโตตุลาการระงับข้อพิพาทได้เช่นเดียวกัน

2) การเลือกใช้กฎหมายของสถาบันอนุญาโตตุลาการ

ตามข้อบังคับสำนักงานศาลยุติธรรมว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ 2540 นั้น ไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับกฎหมายที่สถาบันอนุญาโตตุลาการจะนำมาใช้ในการพิจารณาข้อพิพาท แต่มาตรา 34 ของพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ 2545 นั้นกำหนดให้คู่พิพาทสามารถกำหนดกฎหมายที่จะใช้ในการพิจารณาได้ และในกรณีที่คู่พิพาทไม่ได้ตกลงกฎหมายที่ใช้พิจารณาเอาไว้คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องใช้กฎหมายไทย เว้นแต่จะมีกรณีขัดกันแห่งกฎหมายก็ให้พิจารณาตามหลักว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย

3) ผลของคำชี้ขาดของสถาบันอนุญาโตตุลาการ

ตามมาตรา 41 ของพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ 2545 กำหนดให้ผลของคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการไม่ว่าจะได้นำขึ้นในประเทศใดให้ผูกพันคู่พิพาท และเมื่อได้มีการร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจย่อมบังคับได้ตามคำชี้ขาดนั้น

ในกรณีคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการกระทำขึ้นในต่างประเทศ ศาลที่มีเขตอำนาจจะมีคำพิพากษาบังคับตามคำชี้ขาดให้ ต่อเมื่อเป็นคำชี้ขาดที่อยู่ในบังคับแห่งสนธิสัญญาอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี และให้มีผลบังคับได้เพียงเท่าที่ประเทศไทยยอมตนเข้าผูกพันเท่านั้น

2. การบังคับตามคำชี้ขาดของสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ

และสถาบันอนุญาโตตุลาการของไทยในต่างประเทศ

โดยทั่วไปคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการจะมีผลบังคับในรัฐที่ทำการพิจารณาข้อพิพาท และรัฐที่เป็นคู่พิพาทเท่านั้น แต่เนื่องจากข้อเท็จจริงของข้อพิพาทระหว่างประเทศคู่พิพาทอาจมีทรัพย์สินที่จะต้องบังคับตามคำชี้ขาดในหลายประเทศ หรือทรัพย์สินดังกล่าวอาจไม่ได้อยู่ในประเทศที่คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการได้ทำขึ้น หรือไม่ได้อยู่ในประเทศที่เป็นคู่พิพาทกัน จึงทำให้คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการไม่มีสภาพบังคับ

อย่างไรก็ตามปัจจุบันมีสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่ให้สิทธิของคู่พิพาทสามารถนำคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศไปยื่นฟ้องต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำพิพากษาบังคับตามคำชี้ขาดได้ ถ้าศาลที่คู่พิพาทนำไปฟ้องนั้นเป็นศาลในประเทศภาคีของ Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards 1958 (New York

Convention)⁸ หรือภาคีของ Inter-American Convention on International Commercial Arbitration, 1975 (Panama Convention)⁹ แล้วแต่กรณี

3. การเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมของบริษัท แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด สำหรับการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ

จากการที่ได้ศึกษาสิทธิในการเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศของแอลจีไทยแล้ว ทราบว่าแอลจีไทยสามารถใช้สิทธิในการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ หรือของประเทศไทยสถาบันใดก็ได้ตามที่แอลจีไทยเห็นว่าสะดวก และเหมาะสมกับองค์กร เนื่องจากข้อบังคับของทุก ๆ สถาบันไม่ได้ห้ามให้คนต่างด้าวที่ไม่ใช่คนชาติของประเทศสมาชิกเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของตนแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์การเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ การเลือกใช้กฎหมาย และผลของคำชี้ขาดของสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศและสถาบันอนุญาโตตุลาการของประเทศไทยนั้นมีเงื่อนไขที่คล้ายคลึงกัน แต่สถาบันอนุญาโตตุลาการของประเทศไทยยอมรับคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ แม้ว่าคำชี้ขาดดังกล่าวจะได้ทำขึ้นในต่างประเทศและศาลมีอำนาจในการพิพากษาบังคับตามคำชี้ขาดเมื่อเป็นคำชี้ขาดที่อยู่ในบังคับแห่งสนธิสัญญา อนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี และให้มีผลบังคับได้เพียงเท่าที่ประเทศไทยยอมตนเข้าผูกพันเท่านั้น นอกจากนี้คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการของประเทศไทยยังสามารถมีผลบังคับในประเทศภาคีอื่นแห่งสนธิสัญญา อนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศฉบับเดียวกันกับที่ประเทศไทยเป็นภาคีดังกล่าวด้วย

สำหรับสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีนั้นได้แก่ Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards 1958 (New York Convention) โดยประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ.1958 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 1960

⁸ UNCITRAL, "1958-Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards," <http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/arbitration/NYConvention.html>, 6 February 2008.

⁹ American Arbitration Association, "Inter-American Convention on International Commercial Arbitration, 1975," <<http://www.adr.org/sp.asp?id=31620>>, 6 February 2008.

นอกเหนือจากนั้นเกาหลีก็เป็นภาคีสถิติสัญญาฉบับนี้เช่นเดียวกัน และเกาหลีก็ได้ให้สัตยาบัน
 สถิติสัญญาฉบับนี้เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 1973 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 1973¹⁰

แต่สนธิสัญญา Inter-American Convention on International Commercial Arbitration, 1975 (Panama Convention) นี้ทั้งประเทศไทย และเกาหลีไม่ได้เป็นภาคีแต่อย่างใด ซึ่งภาคีของ
 Panama Convention นี้จะเป็นประเทศในแถบอเมริกาเท่านั้น

ดังนั้น แอลจีไทยจึงสามารถเลือกที่จะใช้สถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ
 สถาบันใดระงับข้อพิพาทของตนก็ได้ และในกรณีที่แอลจีไทยมีข้อพิพาทกับคู่สัญญา โดยแอลจี
 ไทยและคู่สัญญาได้เลือกใช้ออนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ หรืออนุญาโตตุลาการของประเทศ
 ไทย และเมื่ออนุญาโตตุลาการได้มีคำชี้ขาดแล้ว หากแอลจีไทยหรือคู่สัญญาประสงค์ที่จะบังคับ
 กับทรัพย์สินที่ตั้งอยู่ในประเทศอื่น ๆ นอกเหนือจากประเทศที่คำชี้ขาดได้ทำขึ้น หรือนอกเหนือจาก
 ประเทศไทยและประเทศของคู่สัญญาแล้ว แอลจีไทยหรือคู่สัญญาสามารถนำคำชี้ขาดของ
 อนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ หรืออนุญาโตตุลาการของประเทศไทยไปยื่นฟ้องต่อศาลเพื่อให้
 ศาลมีคำพิพากษาบังคับตามคำชี้ขาดได้ ถ้าศาลที่คู่พิพาทนำไปฟ้องนั้นเป็นศาลในประเทศภาคี
 ของ Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards 1958
 (New York Convention) หรือ Inter-American Convention on International Commercial
 Arbitration, 1975 (Panama Convention) แล้วแต่กรณี (ถ้าคู่พิพาทของแอลจีไทยเป็นประเทศภาคี
 ของ Panama Convention)

¹⁰ UNCITRAL, "Status 1958- Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign
 Arbitral Awards," <http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/arbitration/NYConvention_status.html>,
 6 February 2008.